

LA OPINIÓN ESCOLAR

PERIODICO LITERARIO SEMANAL

Anuncios y comunicados á
precios convencionales.

Dirección y Administración

Calle de la Palma 25

PRECIO DE SUSCRICIÓN

Trimestre. 1'00 Pta.
Número suelto. 0'10 «

De catalanisme

Indubtablement la llengua es una de las características de las nacionalitas. Per aixó, desde que fa temps que s' han preocupat alguns de la revindicació d' antics drets que han anat desapareixent, s' ha procurat lo renaixement de las llenguas, renaixement que, per desgracia, no pot anomenarse'l de tal. Lo no tornar a esser aquestas nacionalitats, Estats, ha fet que no hi hagués qui legislés política ni literariament.

Cada un ha escrit com mellor l' hi ha semblat; uns s' han guiat per escriurer en ditas llenguas per las reglas d' altres germanas de son idioma. Altres no han fet mes que volguer portar á nostres temps, la propia llengua, que en altres épocas haurá sigut molt intel·ligible, pro qu' avuy no hi ha qui la entenga.

Dintre del catalanisme, es potser, ahont mes escriptors hi ha que 'n nom de un catalá castís s' han preocupat de posar en sos escrits paraulas arcaicas que resultan inintel·ligibles per la nostra generació, ja que molts d' ellas res signifiquen en nostres temps, además del desitx, que tenen molts dels qu' escriuen catalá, de posar paraulas de cullita propia, paraulas que, generalment, se pro-

cura sigan lo mes enrevesadas posible; com meos n' hi han que ho entenguin, sembla que resulta mes catalá.

Si en lloch d' aquesta *extranyomania*, (y no m' alabo de lluir eixa paraula) 's procurés per part de tots, fer més facil l' entendre 'l catalá, tal volta serian mes los que 'ls simpatisaria lo catalanisme. Del modo que 's fa avuy es impossible, puig contra l' arma, que tant s' ha esgrimit, per los catalanistes, aixó es, que fen los sermóns ó escribint en castellá son poch los que s' enteran d' aquell sermó ó escrit, pot dirse que ab lo catalanisme, que avuy s' usa, ni aquets poch ho entenen.

Ab eix catalá tant subjectiu, no ho entenen mes que l' autor y tres ó quatre amichs á qui explica lo que aquellas paraulas volen dir.

Si invoquém, per defensar nostre ideal, lo parlar ab una llengua, que diem, ho fa á 'l cor, procurem que nostre catalá siga 'l qu' hem comensat apendrer en la falda de nostras mares, treyemle paraulas d' altres llenguatjes, fem renaixer nostra llengua, pro no de una manera, precipitada, sinó recordant sempre aquell refrá «ab temps y paya 's maduran las nespres».

E. S. E.

Lo llás de la Flor natural

En lo torneig dels Jochs Florals un dia
per vencedor del camp de la poesia
me 'l varen dar lligat ab una flor
com guerrer victoriós d' heroyca gesta
que veu cenyir sa testa
ab una brànca d' olivera y llor.

Cinch anys després lo mateix llas unia
les meves mans que 'l meu prelat ungía
sacerdot ordenantme del bon Deu;
me dava per escut sa Lley sagrada
per cota de bon tremp l' alba nevada
y per espasa l' adorable Creu.

De la vida esperant l' hora darrera
lo guardo avuy dintre ma calaixera
com una joya de esquisit valor
perque me 'l posin sobre del rosari
vora del cor, com cinta d' un brevari
que un poema enclou de Pátria, Fé y Amor.

LO RECTOR DE LLERONA.

Lo ram de flors

Es lo sol recort que 'm queda de mon
unich amor. Qui m' havia de dir, 'cuan
després de jurarme tota aquella tarde que
m' estimaria sempre, que sols jo ompliria
son cor, cuan després de tants juraments
y tants sospirs, va donarmel', que vindria
un dia jingratat que m' abandonaria y
que de tant amor sols ne quedaria aquest
ram, allavors tant fresch y xamós y avuy
sech y mustich, sech com mon cor.....
Si al menys pogués ferlo revivre al esclat
d' un nou amor, si pogués olvidar..... pro
cá es ben inútil, be prou ho he intentat,
be prou he anat darrera diversions de tota
mena, mes sempre he vist sa imatge de-
vant meu, be prou he buscat en la soletat
l' olvit que tan desitjo, mes sempre
com fantasma la veig per tot arreu; ni en
la soletat, ni en lo bullici he pogut trovar

consol..... ¡Pobre de mi! ¿Perque hau-
ré estimat á una dona tant ingrata, que
sols llágrimas me costa?..... Si al
menys ab ellas pogués entendre las flors
d' aquest ram ¡com gosaria veyentlas tan
ufanas! Me semblaria qu' encar ella m'
estima, qu' encar som en aquells ditxo-
sos temps..... mes tot al revés, com mes
llágrimas, mes mustigas, ¿será que com-
prenen ma tristesa?..... ¡Pobres flors!
Cuan vos estimo.... Vosaltres solas om-
plireu mon cor.

C. DE L.

TABLEAU

Passeijantme molt tranquil
estaba un jorn per la Rambla,
quan al fé l' última volta
per anarmen cap á casa,
vareig veure, al devant meu,
una *xicota* molt *caya*
qu' anava ab una senyora
que debia ser sa mare.

Jo, que quan veig una dona
que sigui un poch *agraciada*
sense qu' ho pugui evitar,
de lluny tinch d' *acompanyaria*.
vaig anar seguintlas per....
sapiguer ahont tancaban.

Quant ja feya alguns minuts
que redera ellas anaba,
van entrá 'l... carrer dei Bou,
y 's fican en una escala
que si no recordo mal
era 'l número curanta.

Ja 'm daba per satisfet
sapiguent jo sa *morada*
quan alsant los ulls al cel
per ma ditxa, ó ma desgracia,
veig que de redera 'ls vidres
no deixaba de mirarme.

Jo que trech 'l mocador
que portaba á la butxaca,
y comenso á ferli signos,
per veurer si 'm contestaba,

pero ella, ca, quieta,
com si estigués encantada.

Cansat ja de fe 'l beneyt
'm dessideixo á deixarla,
quant sento qu' un gros bastó
topaba ab la meva espatlla.

No vareig tenir ni temps
tant solament de girarme,
quant á sobre meu, hi queya
un rengle de garrotadas
donadas per lo marit
d' aquella hermosa fulana,
que segons despues va dir
era el qui al balcó s' estava.

(Y com soch molt curt de vista
no li vaig veurer la barba.)

Del modo que vaig poguer
vareig anarmen á casa
posantme correns, al llit
sense res poguer manjarne
perque 'm trobava molt tip
de l' *estofat* que vá dar-me
agrahit, aquell senyó
de l' amor que li portava.

J. ROBERT P.

Barna 6 Sptbre, 97.

ANYORAMENT

Quins maldecaps, quins afanys pas-
saba 'n Peret y tot perque..... perque
son pare l' hi havia dit que no volia
que fós pagés que volia portarlo á ciutat,
que triés ofici.

Rumiaba, rumiaba, sens trovarne
may cap que li agradés, fins que al fi
's determiná y digué á son pare, vull
ser botigué. Al endemá comensaren á
fer los preparatius de la marcha que
debia tenir lloch lo diumenge de bon
matí.

Lo noy, los dias que faltaban, no
dormia ni menjaba d' la alegria que
tenia de poguer anar a ciutat.

Al últim arribá lo dia anhelat y van
empendrer lo viatge. Arribaren á Barcel-
lona y després de haber corregut tot lo

dematí buscant amo, á la fi ne trobaren
un de molt trempat per cert y que de mo-
ment 's capta las simptias den Peret que
ja s' hauria quedat si no hagués sigut
per son pare que volia ferli avans de
despedirse d' ell lo corresponent sermó
y ensenyarli la ciutat.

A la tarde son pare l' acompanyá á la
casa de son amo, més tant prompte l'
hagué deixat tota la alegria que fins
allavors tenia va desapareixer, com fan-
tasma li aparagué devant los ulls la masía
ab tot los encants y bellesas que per ell
atesoraba y de sos ulls brotaren dugas
llágrimas. ¡Pobre Peret!

F. DE P.

NOTAS LOCALES

Se nos participa que la Junta de «La Unión
Liberal» ha repartido la cantidad que, para
beneficencia, entregó á dicha Sociedad el se-
ñor Alcalde en nombre del Rdo. Sr. Cura pá-
rroco.

Ayer noche debió tener lugar en el Café Nue-
vo una audición de ópera italiana á la Rusi-
ñak, por los reputados artistas Sres. Gomis y
Pinetti a acompañádoles al piano D. Celestino
Sadurní.

ECOS CICLISTAS

(Copiamos de *The New York Herald.*)

Fatal cycling accident

Michel Lutzler, a young soldier who
obtained a few days leave to visit his pa-
rents at Saint-Cloué, met with his death
on Sunday when out cycling. A few mi-
nutes after leaving home, says the *Temps*,
he was thrown from his machine, his head
striking the side of the causeway.
Death was instantaneous.

Cycling accident

On Thursday afternoon an accident
happened to om cyclist companions M.^r
Francis Davi ant J Farrás.

When passing before the Hotel Klerck
Mr Davi advanced and catching ke
front soheel of Mr Farrás 's bicycle bro-
tre several spitres falling both on ke
floor thongh fortunately not hurt,

PASATIEMPOS

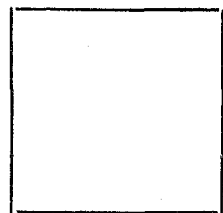

Solució al Geroglifich publicat en lo número anterior.
Los ous com més calens mes frescos.

Charada

La *primera* en el pentágrama,
Mi *segunda* en él también;
Una tres tiempo es de verbo
Lo propio que la *dos tres*.
Es el *todo* una vasija;
Mira pues que puedo ser.
D. M. y S.

Geroglifico Comprimido

NYEBIT.

Caramba, ¡y cuanta elegancia!
¿Es que llegarán de Francia?
Vamos chico, eso es la mar
y las voy á conquistar.!

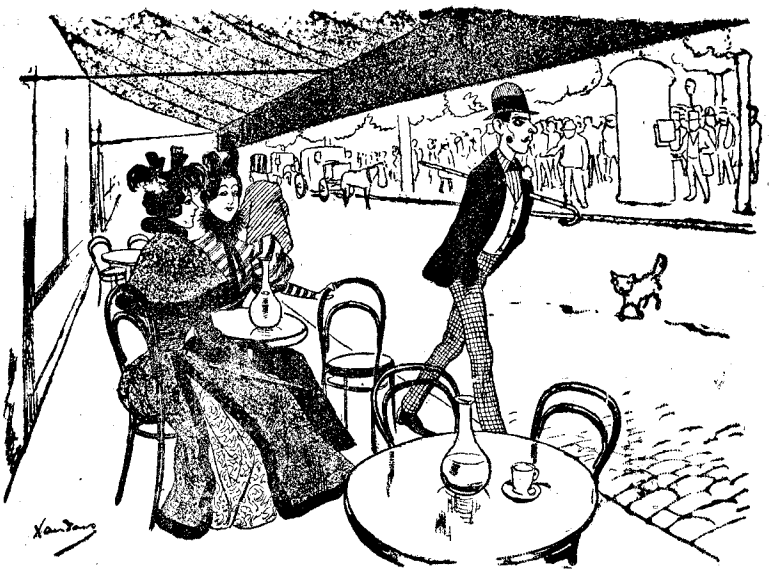
ACRÓSTICO.

...0.....
0.....
.....0..
....0.....
...0....
.....0..
.....0.....
.....0.....
.....0.....
.....0.....
.....0.....
.....0.....
.....0.....
.....0.....
.....0.....
.....0.....

Substituir los puntos y los ceros por letras de modo que los puntos leídos y combinados con las letras de los ceros den por resultado títulos de dramas de Echegaray y los ceros otro drama del mismo autor pero leído verticalmente

H. Costa.

Las soluciones en el próximo número.

Y pasa el joven corrido
sin nada haber conquistado
porque el pobre se ha *trobado* (?)
sin dinero en el bolsillo.

Insp. de E. Garrell.